

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200747
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8620200747.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobkyne K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. 434/4, XXX XX L., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 748,23 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 1Csp/32/2020-114 zo dňa 31.1.2022 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 100 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. V poradí druhým rozsudkom prvoinštančný súd o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodol takto:
 - I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 748,23 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
 - II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.
2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 748,23 eura. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5Csp/52/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v oboch uplatňovaných nárokoch. Preto si uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z.. Poukázala na to, že žalovaný nielenže v úverovej zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 448,23 eura. Zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Preto za primerané finančné zadostučinenie žalobkyňa považuje a žiada sumu 748,23 eura. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 448,23 eura a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 300 eur.
3. Prvoinštančný súd v poradí prvým rozsudkom č.k. 1Csp/32/2020-61 žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Tento rozsudok bol zrušený Krajským súdom v Prešove pod č.k. 17CoCsp/22/2021-99 zo dňa 26.8.2021.

Zo zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že základ nároku na primerané finančné zadostučinenie je daný, je potrebné však zodpovedať otázku určenia výšky primeraného finančného zadostučinenia.

4. V napadnutom rozsudku prvoinštančný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 5Csp/52/2017-66 zo dňa 7.6.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/108/2019-92 zo dňa 5.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.7.2019 a v ods. 2 a 4 dňa 17.12.2019 súd zistil, že na strane žalovaného, teda dodávateľa došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 448,23 eura, ktoré bol dodávateľ zaviazaný vrátiť žalobkyni spolu s úrokmi z omeškania. Zároveň bolo určené, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Vo vzťahu k dôvodom bezdôvodného obohatenia prvoinštančný súd konštatoval nesprávne uvedenie údajov o výške RPMN, kedy táto nesprávnosť spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobkyni. Vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky spočívajúcej v dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy prvoinštančný súd dospel k záveru, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo potvrdené odvolacím súdom.

Tieto okolnosti prvoinštančný súd posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ďalej podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vychádzal aj z ust. § 1 ods. 1 a § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007. Aplikoval ďalej ust. § 3 ods. 3 a 8 zákona č. 250/2007 Z.z. Zistil, že žaloba je dôvodná. Bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/52/2017 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalovaná dosiahla v konaní sp.zn. 5Csp/52/2017 určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 448,23 eur. Tým bola splnená hmotnoprávna podmienka priznania nároku na primerané finančné zadostučinenie. Porušenie spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku súdu a jeho odôvodnenia v základnom konaní.

Pokiaľ sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., prvoinštančný súd vychádzal z tvrdení žalobkyne, podľa ktorej svoje spotrebiteľské práva bola nútená brániť v základnom konaní, žalovaný v úverovej zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky a konanie žalovaného možno považovať za nekalú obchodnú praktiku, konanie v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa o sumu 448,23 eur. Teda zo strany žalovaného došlo k viacnásobnému porušeniu práva, v dôsledku ktorého sa žalovaný bezdôvodne obohatil o sumu 448,23 eur. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobkyňa považuje primerané finančné zadostučinenie 300 eur.

Prvoinštančný súd zohľadnil pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadostučinenia ujmu, ktorá žalobkyni hrozila tým, že žalovaný nad rámec nároku od nej žiadal uhradiť sumu rovnajúcu sa bezdôvodnému obohateniu. V zmluve totiž absentoval celý rad zákonných náležitostí. Aj napriek tomu, že žalovaný je profesionálny subjekt, týmto spôsobom nepostupoval a práve žalobkyňa bola nútená vyvolať súdne konanie proti profesionálovi a preukazovať porušenie svojich spotrebiteľských práv. Preto primerané finančné zadostučinenie je určitou satisfakciou pre žalobkyňu, ale aj sankciou voči žalovanému.

Uzatvorenú zmluvu o úvere naformuloval sám žalovaný, ktorý opomenul v zmluve uviesť obligatórne zákonné náležitosti a navyiac, zmluva obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalobkyňa bola dlhodobo vystavená stavu právnej neistoty v pôvodnom konaní, až do právoplatného skončenia konania.

Súdne konanie je stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv o výsledok sporu, či možnej majetkovej ujme v podobe náhrady trov konania. Žalobkyni žalovaný bol povinný vyplatiť bezdôvodné obohatenie vo výške 448,23 eur a niet rozumného dôvodu priznať primerané finančné zadostučinenie v nižšej výške tak, aby splnilo funkciu satisfakčnú, sankčnú a odradzovaciu.

Pokiaľ ide o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, túto sumu považoval prvoinštančný súd za primeranú vzhľadom na závažnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky v časti dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o zmluvnej pokute, ktorá značne mohla poškodiť spotrebiteľa a privodiť žalobkyni ujmu formou nekontrolovateľných zrážok zo mzdy bez súdnej kontroly, alebo nepríjemnými a duplicitnými sankciami v podobe zmluvnej pokuty. V prípade, že by si žalovaný uplatňoval všetky nároky z úverovej zmluvy, žalobkyni by už len pri zrážkach zo mzdy vznikla vyššia ujma, ako je 300 eur. Podľa prvoinštančného súdu je takto určené primerané finančné zadostučinenie spravodlivé, aj pokiaľ sa týka výšky finančného zadostučinenia. Napíňa nielen satisfakčnú funkciu, ale aj odradzovaciu funkciu a funkciu sankčnú.

Prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Ako odvolací dôvod uviedol v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Rozsudok prvoinštančného súdu o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia žalovaný považuje za nedôvodný, nepodložený a najmä, nezohľadňujúci pokyny odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 26.8.2021.

Na pojednávaní po zrušení veci odvolacím súdom žalobca neuviedol žiadne bližšie dôvody a argumenty, ktoré by odôvodňovali priznanie finančného zadosťučinenia v žalovanej výške. Celé odôvodnenie rozsudku vyplýva výlučne z absencie obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, za ktoré žalovaný už bol sankcionovaný tým, že bol vyhlásený úver za bezúročný a bez poplatkov. V odvolaní žalovaný rozporoval dôvody pôvodného rozsudku, pre ktorý bol úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov vo vzťahu k termínu konečnej splatnosti, ďalej k rozkladu splátok a k náležitostiam vo vzťahu k určeniu hodnoty RPMN. Žalovaný pri koncipovaní uvedenej úverovej zmluvy postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektne a komplexne. Je nesprávne preto, aby bol sankcionovaný za výklad zákona, kde sa ani výklad súdov nedokáže z jednotiť vo vzťahu k dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Iniciátorom pôvodného súdneho konania bola žalobkyňa, ktorá vedome a dobrovoľne sa rozhodla uplatňovať svoj nárok súdnou cestou. V konaní bola zastúpená právny zástupcom, takže nepríjemný tlak na ňu vyvíjaný nebol, pretože právny zástupca uskutočňoval všetky potrebné právne úkony za žalobkyňu.

Naviac, žalobkyňa iniciovala aj ďalšie konanie o primerané finančné zadosťučinenie, ktoré konanie nie je povinnosťou, je právom a je ťažko uveriteľné tvrdenie o tom, že ju súdne konania stresujú, keď ich sama dobrovoľne iniciuje. Žalovaný poukázal na to, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenia sa žalobkyne a kompenzáciu majetkovej škody, musí ostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukrátením veriteľa o úroky, poplatky v prípade vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia nemá byť ani nástroj obohatenia pre druhú stranu sporu. Preto vyplatenie priznanej sumy v tomto konaní považuje žalovaný za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarca primeraným zadosťučinením sledoval.

Žalovaný poukázal na iné rozhodnutia všeobecných súdov, kde boli priznané primerané finančné zadosťučinenia, avšak v nižšej sume, než to strany žiadali. Žiadal preto, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie prvoinštančného súdu zmenil a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Nepovažuje výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia vzhľadom k posúdeniu všetkých okolností sporu za primeranú.

6. K odvolaniu zaujala písomné stanovisko žalobkyňa. Uviedla, že odvolanie považuje za nedôvodné. Prvoinštančný rozsudok je jasný, stručný, zrozumiteľný, spĺňa všetky zákonné náležitosti, je náležitým spôsobom a dostatočne odôvodnený. Súd sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného. Prvoinštančný súd postupoval podľa pokynov odvolacieho súdu a poukázal na dôvody prvoinštančného rozsudku uvedené v bode 22, 29, 30 a 31 odôvodnenia. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a uplatnila si trovy odvolacieho konania. Porušením primárnej povinnosti zo strany žalovaného došlo k vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o čom bolo právoplatne rozhodnuté. Následné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, zásahom do práv spotrebiteľa spôsobilé privodiť mu ujmu. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Poukázala na ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, na to, že primerané finančné zadosťučinenie môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Primeranosť priznanej sumy je aspoň v minimálnej výške, vzhľadom na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Princípom a zmyslom konania o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je sankcionovať dodávateľa a zadosťučiniť spotrebiteľovi. Žalovaný v základných konaniach neprejavil žiadnu sebareflexiu, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných rovnakých súdnych konaní o nesprávnosti svojej obrany, v ktorých už bol so svojim právnym názorom neúspešný. Práve postupom, keď žalovaný nenáležitými prostriedkami procesnej obrany naťahoval súdne konania na viac ako dva roky, stresové situácie žalovanej sa len stupňovali. V neprospech dodávateľa by bolo potrebné zohľadniť postup voči spotrebiteľovi, špeciálnu recidívu dodávateľov a pri opakovaní porušení spotrebiteľského práva primerané finančné zadosťučinenie zvyšovať a nie znižovať. Žalobkyňa netvrdí, že suma, o ktorú sa dodávateľ bezdôvodne obohatil, má

byť sumou vo výške, v ktorej má byť priznané aj primerané finančné zadosťučinenie, avšak tvrdí, že je to jediné objektívne a exaktné kritérium, a preto by malo byť brané do úvahy ako kritérium prvoradé. Na strane žalobkyne bol narušený nielen jej bežný život starobnej dôchodkyne, ale bol znížený rodinný rozpočet a životná úroveň. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je nielen súdom priznaná suma 748,23 eur primeraná, ale zjavne nízka. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklaratórnu, sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorý dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil alebo mienil spôsobiť porušením spotrebiteľského práva. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutia, v ktorých výška primeraného finančného zadosťučinenia bola považovaná za primeranú vo výške, akou sa dodávateľ bezdôvodne obohatil na úkor spotrebiteľa v pôvodnom konaní. Žalobkyňa poukázala vo vyjadrení k odvolaniu na iné rozhodnutia odvolacieho Krajského súdu v Prešove, ale aj iných odvolacích súdov k úvahe o výške primeraného finančného zadosťučinenia.

7. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Neexistujú podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, a preto ho odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil.

8. Predmetom uplatneného nároku je nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Ako to vyplýva zo skutkových okolností zistených prvoinštančným súdom, žalobkyňa iniciovala konanie pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 5Csp/52/2017, v ktorom sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp/52/2017-66 zo dňa 7.6.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/108/2019-92 zo dňa 5,11,2019, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku I, III, V, VI dňa 13.7.2019 a vo výroku II a IV dňa 17.12.2019, bolo zistené, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 448,23 eur z dôvodu, že úver bol podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň bolo preskúmané a zistené, že zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve, ktorá sa dotýkala dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o zmluvnej pokute, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Uvedená okolnosť je predpokladom pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie a predstavuje úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti, keď súd rozhodol o tom, že uzatvorená úverová zmluva nemá zákonom predpísané náležitosti, a preto je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a ďalej že uzatvorená zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žiadna iná podmienka pre právo uplatniť nárok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nie je potrebná.

Tieto okolnosti nakoniec neboli v priebehu prvoinštančného konania už sporné, žalovaný v odvolaní namietal už len priznanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia.

9. Určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia uplatneného podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je vecou úvahy súdu a závisí v každom jednom prípade od individuálnych okolností, ktoré sa zistia v priebehu konania o uplatnenie tohto nároku. Nie je možné porovnávať nároky z primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. priznané v iných, resp. skorších rozhodnutiach všeobecných súdov, pokiaľ sa neporovnávajú okolnosti odôvodňujúce priznanie výšky uplatneného nároku. Pokiaľ sa neporovnávajú tieto okolnosti, nie je možné, bez ďalšieho tvrdiť, že výška primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná vo rozsahu výšky bezdôvodného obohatenia a za určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo výške 300 eur.

Je potrebné uviesť, že v konaní žalobkyňa ako spotrebiteľka je zastúpená právnym zástupcom. Stráca pozíciu slabšej strany sporu.

Ďalej je potrebné prihliadnuť na to, že pri uplatňovaní nároku žalobkyňa musí v žalobe tvrdiť nielen základ uplatňovaného nároku, ktorý nakoniec je nesporný, ale musí tvrdiť aj okolnosti, na základe ktorých sama uvážila, že jej nárok je daný práve vo výške 748,23 eura.

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že uplatňovaný nárok na primerané finančné zadosťučinenie si uplatňuje z dôvodu, že v konaní pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 5Csp/52/2017 sa úspešne domohla rozhodnutia o tom, že boli porušené jej spotrebiteľské práva. Tvrdila, že za toto úspešné domoženie sa nároku si uplatňuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 748,23 eur, ktoré predstavuje zadosťučinenie za bezdôvodné obohatenie vo výške 448,23 eur a zadosťučinenie za vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výške 300 eur.

Po tom, čo bola vec zrušená odvolacím súdom a čo bolo nariadené prvoinštančnému súdu zohľadniť okolnosti individuálne v súvislosti s uplatňovanou výškou primeraného finančného zadosťučinenia, na pojednávaní dňa 31.1.2022 zástupca žalobkyne vo vzťahu k špecifikácii výšky uplatňovaného nároku a dôvodov uplatňovaného nároku zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a vychádzal z toho, že je potrebné zohľadniť povahu a charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá neprijateľná zmluvná podmienka bola vopred predformulovaná a zakomponovaná v zmluve, nešlo o dodatočné vysvetlenie tejto zmluvnej podmienky spotrebiteľovi a navyiac, výška primeraného finančného zadosťučinenia je odôvodňovaná aj od bezdôvodného obohatenia žalovaného.

Žiadne ďalšie okolnosti, na rozdiel od právnych záverov, z ktorých vychádzal prvoinštančný súd, v konaní zistené neboli a ani neboli tvrdené.

Primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona vychádza pri určovaní výšky z úvahy súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Zákon nestanovuje pre výšku tohto nároku žiadne kritériá, ktoré je potrebné v priebehu konania zohľadniť. Princíp primeranosti sa aplikuje na konkrétnu situáciu, na konkrétnu vec, ktorá je prejednávaná a primeranosť predstavuje takú mieru nároku, ktorá práve zodpovedá, resp. vyhovuje istým okolnostiam, požiadavkám, podmienkam a kritériám a výška primeraného nároku je adekvátna, resp. úmerná a odôvodňovaná individuálnymi okolnosťami prípadu a musí byť spravodlivá. Primeranosť sa vzťahuje na výšku zadosťučinenia, teda nároku, ktorý má kompenzovať ujmu nemateriálnej povahy. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankcionovať žalovaného ako dodávateľa.

V prejednáwanej veci neboli žalobkyňou tvrdené a ani preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške 748,23 eura.

Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd prihliadol najmä na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne, ďalej ich dosah na sféru individuálnych preferencií žalobkyne, ako aj závažnosť porušenia práv žalobkyne.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu, ktorá podľa právoplatného rozsudku nemala všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobkyňa pri uhrádzaní úveru uhradila v prospech veriteľa viac o 448,23 eura. Domohla sa vrátenia, resp. vydania bezdôvodného obohatenia, pričom táto okolnosť mohla mať negatívny vplyv na finančnú a sociálnu situáciu žalobkyne, hoci tieto okolnosti v priebehu konania žalobkyňa ani len netvrdila. Získané bezdôvodné obohatenie jej bolo do rodinného rozpočtu vrátené, teda k priamej ujme nedošlo. Nemateriálne okolnosti, ktoré mohli vyplývať z takéhoto porušenia práva spotrebiteľa tvrdené neboli. Odvolací súd považoval za dôvodné kompenzovať žalobkyňu len odhodlanie podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia a znášať určité obdobie, počas konania, neistotu z výsledku sporu.

Pokiaľ sa týka nároku v súvislosti s vyhlásením zmluvnej podmienky za neprijateľnú, ktorá bola medzi stranami sporu v úverovom vzťahu dojednaná, nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovaný k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy, resp. k aplikácii zmluvnej pokuty čo i len pristúpil. Je pravdou, že táto sankcia síce hrozila, avšak žalovaným uplatňovaná aj napriek porušeniu zmluvných dojednaní, nebola. Preto niet dôvodu považovať za zásah do nemajetkovej sféry žalobkyne ako spotrebiteľky v rozsahu, ktorý by predstavoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur. Aj v tomto prípade je možné žalobkyňu zohľadniť len neistotu z výsledku rozhodnutia o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Odvolací súd preto považuje za spravodlivé primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 100 eur, pretože neexistujú spravodlivé dôvody na priznanie vyššej náhrady. Žiadne iné dôvody tvrdené neboli.

10. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisí od úvahy súdu. V takom prípade plne úspešná strana sporu je tá strana, ktorá uplatnila dôvodne nárok čo do základu. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že základ uplatneného nároku úspešne uplatnila žalobkyňa, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s prisúdenej, úvahou súdu určenej, výšky nároku. O výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.